

ZPRÁVA O PROJEKTU SPOLUPRÁCE V RÁMCI FONDU EHP

Jméno účastníka:	Rostislav Vrzák
Název projektu:	Porovnání energetického potenciálu Islandu a České republiky
Termín:	1. 8. 2021 – 31. 8. 2022
Název škol:	Technical College Reykjavík a Technical College Jihlava
Místo konání:	Island a Česká republika

V listopadu roku 2021 jsem měl jedinečnou příležitost přihlásit se společně se jedenácti žáky naší školy na výměnný pobyt s Islandskou školou TÆKNISKÓLINN.

V neděli 7 listopadu k nám do Jihlavy přiletělo dvanáct islandských žáků s pěti učiteli.

Po dlouhé a náročné cestě, kterou Islandtani prodělali, byly všichni velice unaveni, tak se každý rychle seznámil se svým partnerem, kterému se měl jet ubytovat.

Celý projekt jsme zahájili seznamováním se všemi islandskými žáky a jejich učiteli, abychom se všichni dobře seznámili a navázali nová přátelství mezi žáky. Část projektu, ve kterém Islandtani měli být v České Republice 14 dní, tak se zkrátil pouze na 10 dní. Důvodem bylo onemocnění učitele z Islandu covidem 19.

Ale i přes tuto nepříjemnou situaci jsme toho hodně stihli. Jako první jsme jeli do uhelné elektrárny Ledvice. Tato elektrárna byla pro islandské studenty zajímavá, protože nic podobného na Islandu nemají. Island má čistou energii z geotermálních pramenů, zatím co naše republika stále používá uhelné elektrárny. Hodně jsme se dozvěděli o fungování této elektrárny dnes i v minulosti.

Další zastávkou byly Dolní Vítkovice, kde se dříve těžilo a zpracovávalo černé uhlí. Celý areál jsme si prošli s odborným výkladem. Se zastávkou na nejvyšší věži Botl Tower. Po výkladu jsme se šli podívat do malého světa techniky, kde největší zajímavostí pro islandské studenty byl simulátor auta a možnost si sednou do staré škody felicie a škody 120. Z Ostravy do Jihlavy byla dlouhá cesta, tak jsme si ji zkrátili posloucháním českých a islandských písniček na reproduktoru, který jsme si přinesli do autobusu.

O víkendu jsme Islandčany vzali podívat do Prahy. V Praze jsme měli průvodce, který nám ukázal zajímavá místa. Největší obdiv měl Orloj a Karlův most. Po prohlídce jsme dostali několikahodinové volno, tak jsme se šli projít po Praze a nakoupit nějaké suvenýry. Abychom ukázali i nějakou pěknou přírodu Vysočiny, tak jsme Islandčany vzali na hrad Lipnici, kde nám něco k hradu řekl Adam Smejkal. Po výkladu a prohlídce hradu jsme šli na procházku po kamenných lomech.

Také jsme ukázali Jihlavu. V Jihlavě jsme se šli podívat do podzemí a do největšího kostela v Jihlavě, a to do kostela sv. Jakuba, kde nám Dominik ukázal nový krov na kostele, vyhlídku z věže a nakonec nám zahrál na varhany.

Kvůli dříve zmíněné covidové situaci náš poslední výlet byl do Dukovan. Kam jsme se všichni velice těšili, protože jsme si měli projít elektrárnu. Po příjezdu jsme zjistili, že kvůli pandemických podmínek se můžeme podívat pouze na infocentrum. Všichni z toho byli zklamaní, protože hodně Islandčanů se do projektu přihlásilo jen z důvodu prohlídky jaderné elektrárny. Ale i infocentrum bylo zajímavé, kde jsme se mohli podívat na maketu jaderného reaktoru a k vidění byly i grafitové tyče.

Další den k nám do školy přijela Ing. Dana Drábová, Ph.D., dr. h. c. mult., česká jaderná fyzička, předsedkyně státního úřadu pro jadernou bezpečnost. Která nám udělala přednášku o jaderné energetice v České republice. A bohužel tímto část projektu, která byla v České republice skončila.

Před další částí projektu jsme měli online anglickou přípravu na odborná anglická slovíčka, abychom na Islandu lépe rozuměli. Naše cesta na Island začala na autobusovém nádraží v Jihlavě v brzkých hodinách. První část cesty byla z Jihlavy do Mnichova minibusem a trvala asi 8 hodin. V Mnichově na letišti jsme se po příjezdu odbavili a čekali na naše letadlo. Letěli jsme s firmou IcelandAir. Cesta letadlem přímo na Island trvala 4 hodiny a časový posun byl 2 hodiny zpět. Po přeletu na Island do města Keflavík jsme znovu nastoupili do minibusu a jeli hodinu do hlavního města Reykjavíku. V Reykjavíku jsme se všichni pozdravili s našimi přáteli.

Další den jsme se seznámili s programem a s částmi školy, kde jsem si mohli nechat udělat tričko s vlastním potiskem na památku na tento projekt. Později jsme viděli jsme nejstarší dům na Islandu a malou vodní elektrárnu z roku 1904, která byla zdrojem pro

prvních pár domů s elektrikou. Nejvíce mě překvapilo, že dříve byly žárovky hodně drahé a lidé si koupili jednu žárovku např. do 2 domů a pak si ji mezi sebou půjčovali.

První den mimo školu jsme se jeli podívat na třetí největší geotermální elektrárnu, která má výkon 303MW elektrické energie a 133MWth tepelné energie kterou v potrubí posílá do Reykjavíku, kde s tím vytápí domy. Reykjavík je od této elektrárny vzdálený 25 kilometrů a teplotní pokles teplé vody je pouze 2°C. Po prohlídce elektrárny jsme šli na tři kilometrovou túru k přírodnímu koupališti, což byl potok s teplotou 38°. Bylo velice nezvyklé se v této době kopat v potoku a vedle nás byl ještě neroztátý sníh.

Následující dva dny jsme měli ve škole zajímavé přednášky a diskuze. První přednáška byla od společnosti ON, která se taky zaměřuje na pouliční osvětlení a snaží se, aby osvětlení bylo co nejefektivnější a nemělo velký vliv na přírodu. Také jsme se něco dozvěděli o společnosti Carbfix, která pomocí své energeticky náročné technologie převádí oxi uhličitý na kámen. Také jsme měli debatu s ministrem životního podnebí, kde jsme např. diskutovali, proč se na Islandu používají solární elektrárny, když je na Islandu hodně tmy. Také byla přednáška specialistů na pohled na obnovitelné zdroje. Po přednáškách jsme se jeli podívat do národního muzea, kde jsme viděli kosti prvních obyvatel Islandu a také Islandskou knihu, což je kniha, kde je uveden rodokmen obyvatel, aby lidé věděli, s kým jsou příbuzní a s kým mohou mít vztah.

V pátek na Islandu bylo něco jako poslední zvonění, ale u nich to probíhá tak, že si vezmou nějaké masky, dostanou papír s úkoly a třídy soutěží proti sobě, kdo stihne udělat více úkolů do 12 hodin. I do této akce jsme se zapojili a chodili jsme po městě a dělali různé úkoly.

O víkendu jsme se jeli podívat na Westmanské ostrovy, na který jsem se dopravil elektrickým trajektem. Na ostrovech je krásné prostředí a aktivní sopka, na kterou jsme si vyšli, abychom měli výhled na celý ostrov.

Náš další týden na Islandu byl plný poznání přírody např. golden circle, kde jsem viděli vodopády, gejzíry a krásnou přírodu. Taky nesměla chybět návštěva Blue Lagoon a dokonce jsme se podívali do DECode genetics, což je jedna z největších společností na zkoumání lidského genu. Dokonce nás pustili i mezi jejich servery, z toho jsme byli velice překvapeni.

Projekt jsme zakončili simulací FlyOver Iceland a další den jsme odlétali z Islandu. Znovu jsme jeli do Keflavíku, z Keflavíku do Mnichova letadlem a autobusem do Jihlavy. Celý projekt považuji za velmi úspěšný, protože jsem se hodně dozvěděl o Islandu, poznal nové lidi a zlepšil jsem si svojí angličtinu a komunikaci.

Tento projekt byl realizován za finanční podpory Fondů EHP.

Za obsah sdělení odpovídá výlučně autor. Sdělení nereprezentuje názory Fondů EHP. Současně Fondy EHP neodpovídají za použití informací, jež jsou jejím obsahem.